

Z poznámkového bloku administrátora grantových schémat

Roman Vyhnánek

ČÍSLA O PROJEKTECH

Ještě přidám několik suchých čísel o projektech, které máme na starosti. Celkem se jedná o 103 projekty, kterým byly přislíbeny dotace ve výši 654 088 758 korun (něco nad 22 % prostředků JPD 3 pro grantové projekty). Je to 14 projektů grantového schématu (GS) 2.2.02 - Vyrovnávání šancí žen a mužů, 51 projekt GS 4.1.02 - Konkurenceschopnost, a 38 projektů GS 4.2.01 - Podpora inovací. Jak jsem psal minule, polovina peněz je z Evropského sociálního fondu (ESF) a polovina z českého státního rozpočtu. Finanční náročnost projektů začíná od 1 226 425 Kč Českého ekologického manažerského centra a roste až k 26 114 394 Kč projektu České kosmické agentury. Na rozjezd byly projektům (kromě 10 projektů podnikatelských subjektů) poskytnuty zálohy ve výši 20 % (výjimečně 25 %), celkem to bylo 114,4 milionu Kč.

PREZENTACE PROJEKTŮ

Posledně jsem psal o prezentacích projektů dvou GS. V říjnu jsme pořádali ještě dvě prezentace projektů GS 4.1.02 - Konkurenceschopnost. Sešlo se při nich 29 projektů a na závěr proběhla krátká expertní diskuse. Všechny dodané prezentace jsou už přístupné na stránkách jednotlivých grantových schémat, můžete se na ně podívat (odkazy ze stránky). Ještě se v krátkosti pokusím shrnout časté připomínky a doporučení: Jeden Benefit (program) pro žádost, monitorovací ukazatele a žádost o platbu. Software by měl být multiplatformní a více zapojit elektronické formáty vykazování a kontroly dat. Prodloužení doby Monitorovaného období na 1x za 6 měsíců, jak je to obvyklé jinde, a v tom důsledku i možnost většího předfinancování (min. 40 %). Lépe propracovaná metodika, příručka pro příjemce (změna pravidel za běhu projektu). Zlepšení publicity ze strany orgánů EU v ČR a poskytovatelů dotací. Dokladování účetnictví nahradit přesným zadáním pro auditora v kombinaci s využitím čestných prohlášení, a tím zjednodušit ověřování prvotních účetních dokladů. Upozornit všechny, kteří budou podávat projekty, že administrativa spojená s vypracováváním monitorovacích zpráv je opravdu náročná.

ČERPÁNÍ ALOKACE 2004

Čerpání alokace 2004 je "neverending story" letošního léta a podzimu. Připomínám, že to není samoučelná honba za čísla, ale hra o evropské peníze. Nakonec jsme sáhli k nepopulárnímu řešení a nařídili našim projektovým a finančním manažerům práci přesčas (doufáme, že tím získáme navíc jako by jednoho dalšího pracovníka). Taký jsme si znovu vytipovali žádosti o platbu, které bude jednodušší schválit (to znamená ty, u kterých se neočekávají větší problémy a žádají přitom o více prostředků). Ty ostatní jsou zařazeny do "druhé řady" a dostane se na ně později. I u těch posuzovaných někdy dochází k významným škrtnům a k přesouvání některých problémů "na později". Jen se děsíme toho, až (a kdy) na ně přijde čas. 16. listopadu jsme odevzdali všechny tři tzv. F5 (tj. souhrnné žádosti o proplacení výdajů v rámci GS). Nakonec jsme je objemově dotáhli těsně nad požadovanou hranici zaručující vyčerpání zmíněné alokace 2004. Dosud bylo schváleno 174 monitorovacích zpráv a ověřeny platby za 110,5 milionu Kč. V některých částech programu JPD 3 je ale čerpání prostředků nižší, takže není důvod k jásotu. Ještě že byl povolen další termín na začátku prosince. Schvalováním dalších žádostí (z naší druhé řady) teď budeme snižovat očekávané neplnění programu jako celku. Navíc, na dálku se budeme poměřovat s výsledky kolegů z Magistrátu hl. m. Prahy, kteří mají schváleno přibližně stejné procento alokace 2004.

KRÁCENÍ ŽÁDOSTÍ O PLATBU

Někdy je krácení žádostí o platby nepochybné a vychází z jasného znění příručky. Jen si ji příjemci třeba ne zcela pečlivě přečetli (anebo to prostě zkoušejí - ten pocit mívám docela často). Někdy jde o výklad z kontextu (stává se, že chápání příjemců je jiné než náš výklad - a ten se může lišit od výkladu Řídícího orgánu). Jindy se jedná o zásady obecnější, ať obsažené v některých předpisech nebo prostě jen v tom, co považujeme za nepsané zásady korektního zacházení s veřejnými prostředky (existuje vůbec něco takového?). V těch posledních případech musíme leckdy slevit, ať už proto, že se na nich neshodneme ani mezi sebou, nebo proto, že příjemci možná účelově argumentují tím, že to není nikde přesně popsáno.

Teď tedy alespoň několik kuriozit:

- Příjemce nárokoval proplacení 20 karimatek. Na výzvu obsahující skrytou hrozbu, že takový výdaj zřejmě nebudeme považovat za prospěšný projektu, odpověděl, že chtěli ušetřit peníze a místo nákupu brašen na notebooky ušili z materiálu karimatek obaly. Výdaj byl uznán a při kontrole na místě bude příjemce vyzván k předvedení těchto obalů.
- Při úvodním semináři projektu bylo podáváno občerstvení, při kterém byly vykázány výdaje na jednoho účastníka ve výši 535 Kč (holt, krabí klepítka a šampus něco stojí). Žádost o platbu byla významně krácena, i když příjemce namítal, že limit uváděný v Příručce pro žadatele je platný jen pro přímou podporu cílové skupiny. Podle našeho názoru šlo o analogickou situaci.
- Více příjemců pochybilo v otázce zásady nediskriminace při zadávacím řízení tím, že zjišťovali konkrétní značku výrobku. Zákaz takového postupu nikde není přesně popsán (a docela mám porozumění k argumentaci o kompatibilitě vybavení, jakosti, event. o oslovení několika dodavatelů). Všichni na to byli ale upozorňováni při seminářích a zřejmě je to již obecná zásada, o které se "má" vědět. Řídící orgán JPD 3 nám dal opakovaně pokyn výdaje spojené s takovým výběrem neuznávat. Hraničním případem bylo to, když se příjemce ptal na počítače s tím, že "nejlepší zkušenosti máme se značnou XYZ".
- Služební cesty, to je kapitola sama pro sebe. Jednou se na nás příjemce zlobí, že mu nechceme uznat výdaje spojené s cestou na konferenci v jedné hezké asijské zemi, podruhé jiný nechápe, že opravdu nechceme uznat veškeré náklady šestidenní cesty (s leteckou dopravou) na dvoudenní konferenci, či výdaje členů rodiny při cestě za zahraničním partnerem. Zprávy ze zahraničních služebních cest jsou ve většině případů neznámou záležitostí a řada příjemců se divila, když jsme o ně požádali.

ZMĚNA V TÝMU

Vyměnili jsme Marušku za Janu. Začalo to docela nevinně, zapůjčením v rámci výcviku. Pak se ale ukázalo, že by kolegové potřebovali Marušku na delší dobu. Když k tomu ještě přicházela zpátky Jana, nebyl žádný problém s tím souhlasit. No, a oběma Andreám říkám pořád Andreo (snad v tom nemají zmatek, já tedy každou chvíli).